

(govor, stil); (la gola del camino) čistiti dimnjake; (metalli, con acidi) očistiti površinu metala; (piaghe) isprati; (il vetro) glačati, uglačati; (dal fango) čistiti, očistiti od blata; (lètti di fiumi, pòrti) čistiti; (ridurre a perfezione) potpuno svršiti, dovršiti, završiti; *aver la coscienza pulita*, imati čistu savjest. || **-irsi**, *v. r.* čistiti se, očistiti se; — *il naso*, useknuti se. || *Sinòn.*: lavare, purgare, risciacquare, nettare, lustrare, polire.

pulitamente, *av.* učtivo, pristojno, uljudno; upravo, točno.

pulitezza, *f.* učtivost, pristojnost, uljudnost; čistoća.

pulito, *ag.* čist; opran; (civile) pristojan, priličan, uljudan, uglađen; (liscio) gladak; (lucente) svjetao; (scol.) *méttere al —*, prepisati u čisto; *còpia a —*, prijepis u čisto; *farla -a ad uno*, prevariti, prehitati (nekoga); *ca-vàrsela, levàrsela -a*, izbaviti se bez posljedica.

pulitura, *f.* čišćenje; (il pulire) laštenje; (il lisciare) glačanje, glađenje; davanje sjaja; (di pozzo, pòrto) čišćenje; (di camino) čišćenje dimnjaka; (di metalli, con acido) očišćenje površine metala.

pulizia, *f.* čistoća; *far —* (in un luogo), očistiti, čistiti, (fig.) napraviti mjesto.

pullamento, *m.* (p. u.) gamizanje, kiptanje; brzo množenje; nicanje.

pullulare (*pùllulo*), *v. n.* kiptjeti; množiti se brzo; (di piante) izniknuti, nicati, rasti, napredovati, uspijevati; (di alberi) tje-rati, izbijati, puštati; (di acque) izvirati, izbijati, šibati, šikljati, šiknuti; (fig.) obilovati, izobilovati, imati u izobilju.

pullulazione, *f.* (lett.) nicanje; tje-ranje.

pulmento, *m.* (p. u.) kačamak.

pulmonaria, *f.* (bot.) velikdan.

pùlpo, *m.* propovjedaonica.

pulsare, *v. n.* (scient.) biti, kucati (bilo, puls).

pulsazione, *f.* kucanje bila; kuca-nje (u bolesnim dijelovima).

pulverolento e pulverulento, *ag.* u prašku, pretvoren u prah.

pulvischio (*-chi*) e **pulviscolo**, *m.* V. polvischio.

pulzella, *f.* (scherz.) nevina dje-vojka.

pungente, *ag.* šiljast; bodljivak; ljut (o jelima); oštar, koji sije-će, reže (o zimi); (fig.) zajedljiv, koji pecka.

pung-ere (*pungo, -gi*; perf. *punsi*), *v. a.* bosti, ubosti, izbosti; (spronare) bosti, podbadati, podbosti, bosti objema ostrugama, mamu-zama; (di api) žacnuti, žacati; (di mosche) pecnuti, pecati; (con parole) bockati, peckati, zaba-dati, zajedati; (di stoffe) prošivati, prošiti; (di piètra) izbockati kamen (čekićem); (di disegno) izbockati; ojedati, štipati, okidati (o jelu i piću); vonjati, udarati (o ribi); — *sul vivo*, dirnuti u živac; (fig.) raspaliti, razdražiti. || *v. n.* udarati, zaudarati (o jelima); ciknuti (vino). || **-ersi**, *v. r.* ubosti se, nabosti se, naba-diti se; početi kisiti, ciknuti (vino); — *il naso* (pop.), opiti se || *Sinòn.*: punzecchiare, pizzicare, solleticare, pinzare.

pungiglio (*-gli*), e **pungiglione**, *m.* žaoka, žalac; (di api) žalac; (di altri insètti) surla, rilo, žaoka; (bot.) trn, bodljika.

pungiglioso, *ag.* bodljivak, bodljiv, bodljast, bodljiv.

pungitoio (*-oi*), *m.* žaoka, žalac.

pungitura, *f.* ubod, ujed (insekta); (fig.) moralna rana, jed, ljutnja; rupice (od kukaca na tkaninama, u drvetu); bod; ukras s rupicama; kvarenje (vina).

pungolare (*pùngolo*), *v. a.* bosti, ubosti, izbosti.

pùngolo, *m.* žaoka, žalac.

punibile, *ag.* kažnjiv.

punibilità, *f.* kažnjivost.

pùnico (*-ci*), *ag.* (stòr.) punski (ratovi za Kartagenu i Afriku koji su vodili Rimljani); *fede -a*, nevjernost, vjerolomnost; *mela -a*, šipak.

punire (*punisco, -sci*), *v. a.* kažnjavati, kazniti; vraćati zlo za dobro.

punitivo, *ag.* kazneni; *giustizia -a*, kaznena pravda.

punitore, *m.* (*-trice*, *f.*) onaj, koji voli da kažnjava, kaznitelj.

punizione, *f.* kažnjenje, kažnjava-